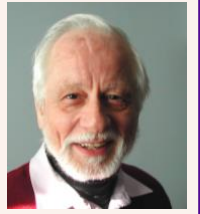

CANOPY OF PRAYER

Január #122-2022

Ortwin Schweitzer
Imaernyő
üzenetével

Kedves Imádkozó Barátaink!

Izrael eredeti narratívája Ábrahám elhívása az 1Mózes 12-ben, majd Izsák és Jákob, az „atyák” elhívása. Ezt követte később az Egyiptomból történő kivonulás és a Vörös-tengeren való átkelés narratívája. Isten kinyilatkoztatásának, és így önmeghatározásának egy másik fontos pontja, amit Izraelben szájról-szájra adtak, a Sinai, a 10 parancsolat és Mózes, a nagy vezető. A bibliai Izrael utolsó nagy narratívája Dávid királyról szól, akinek hatágú csillaga mindmáig Izrael nemzetét jelképezi. Izrael legutóbbi narratívája Izrael állam újbóli megalakulása 1948-ban. A „narratíva” mindig Isten kijelentésének a helyeit és időit jelentette. Úgy tanulhatunk Izraelből, ha felismerjük Isten kinyilatkoztatásait a történelemben, és megőrizzük, valamint dicsérik őket, mint „örökkévaló” narratívákat.

Mi volt az EU megalakulása 1949-ben, ha nem Isten kijelentése? És a Vasfüggöny leomlása 1989-ben? Igen, Isten formálja a történelmet!

Európa jövője

Fékekentartás

Számos tényező határozza meg az EU jövőjét. Ezekről már sokat írtak. Én most csak Európa EU-s részére korlátozódok, amely nem földrajzilag, hanem számszerűen a földrész országainak nagyobb részét tartalmazza. Továbbá, az EU-val kapcsolatos sok megválaszolatlan kérdésből csak egyet emelek ki, amelynek a megoldása meghatározza az EU folytatódó létezését, és így Európa jövőjét is.

Közös vagy nemzeti? Melyikre koncentrálnunk?

2016 szeptemberében Jean-Claude Juncker, a Bizottság elnöke, akire erős hatást gyakorolt a júniusi brit döntés a Brexitről, meghívta a tagállamok államfőit Pozsonyba. Felkérte őket, hogy házi feladatként alaposan gondolkodjanak el a következő kérdésen: „Mi tartja még mindig egyben az EU-t?” Őszintén kérdezte ezt a Brexit döbbenetét követő időszakban – és választ kapott: a vezetők együtt akartak maradni. Egészséges döntés volt.

Közben, 2016-ban a migráció cunami is végigsöpört az EU-n, amikor a visegrádi államok kategorikusan megtagadták a közösségi szolidaritást, amiért most súlyos árat fizetnek az orosz határon látható manőverek fenyegetése miatt, míg közben Lengyelország a végsőig elmegy az Európai Bíróságon abban a kérdésben, hogy az EU-s jog felülírhatja-e a lengyel törvényeket. Juncker kérdésére ma újra válaszolni kell: Létezik még az EU, mint közösség? És meddig mehet még így? Valamint melyik az első: a nemzetállam vagy a közösség? Alapvetően!

A homályos narratíva

A narratíva egy olyan eszme, amivel annak létrehozásakor minden résztvevő egyetért. Ilyen támogató narratíva volt például az az ötlet 1949-ben, hogy a két ország együtt termelje az acélt és a szenet. Ezt Schumann (Franciaország) javasolta, és döntően támogatta Adenauer (Németország). A gondolatot a megbékélésre és a bosszútól való tartózkodásra mutatótt hajlandóság szülte, mint a Versailles-i béke esetében is, az I. világháború után, és ahogy ezt előre látta az amerikai

Morgenthau Terv a II. világháború után. Mindenki el akart kerülni egy újabb világháborút.

Ezt a narratívát valósították meg a hidegháború éveiben. Utána azonban eltűnt a keleti blokk, és a Szovjetunió keleti csatlósai újra függetlenné váltak, majd 2004. május 1-én csatlakoztak az EU-hoz. Az ő narratívájuk így szólt: kerüljük el az újabb orosz elnyomást, és mindenáron őrizzük meg országunk nemzeti szuverenitását! Az, hogy az EU-hoz történő csatlakozáskor mennyire erős volt ez a narratívájuk, látható abban is, ahogyan az Oroszországgal és Brüsszellel zajló jelenlegi válságra reagálnak.

Most azonban az EU „régis tagjaival” találják szembe magukat, akik az EU tagságot az együttműködés fokozatos fejlődéseként élik meg, amellyel egyre szorosabb közösséget kívánnak elérni nemzeti identitásuk feladása nélkül, jöllehet állami szuverenitásuk egy részét alávetik a közösségnek.

Az új narratíva

Szinte hálásnak kell lennünk az oroszoknak azért, hogy katonai gyűlekezésükkel felújították az eredetileg hidegháborús narratívát, s így utat nyitottak kelet-európai szövetségeseink előtt annak meglátására, hogy a közösség a nemzeti szuverenitás fölött áll. Szóval, az egység csak a háború elkerülésére jó? Én azt mondom: „Nem!” Ez túl kevés lenne. Ma az számít, hogy mi, európaiak csak a globalizált világban, egységben tudjuk megragadni Európa jövőjét. Az 1949-es régi narratíva a múltba tekintett, de a XXI. századi új a jövőt akarja megragadni.

Imádkozunk:

- Köszönjük meg Istennek, hogy Európát népek és ajándékok gazdagítják!
- Adjunk hálát az európai országok közötti bizalomért és egyre nagyobb összetartásért az Európai Gazdasági Közösségtől, a Közös Piacnak keresztül az EU-ig!
- Kérjük Isten irgalmát a bennünk, európaiakban lévő minden fontosság-tudatra, istentelenségre, valamint nemzeti és kontinentális egoizmusra!

További imatémák:

- Imádkozunk tovább azért, hogy Ukrajnában elkerülhető legyen a háború, és olyan diplomáciai megoldás szülessen, ami Oroszországnak és a NATO tagállamainak is megfelel!
- Imádkozunk a magyarokért, akik fontos, messzeható következményekkel járó választásokra készülnek ápr. 3-án, amelyek nem csak Magyarországra, hanem egész Európára hatással lesznek!

Friss:

Dr. Päivi Räsänen és Juhana Pohjola püspök pere ezen a héten kezdődött Helsinkiben a vád teljes erejű támadásával, ami kifejezte az eltökéltséget amellett, hogy precedenst alkossanak ezzel az esettel. A meghallgatáson előtárták a bizonyítékokat, és mindkét vádlottnak keresztkérdéseket tettek fel, amit ők jól kezeltek. Febr. 14-re tűzték ki a következő tárgyalást, amit 2-4 héttel később követ az ítélethirdetés. Imádkozunk tovább az alperesekért, jogi képviselőikért, a bíróért és az igazságos végeredményért, ami támogatja a szólás- és vallásszabadságot! További részletek olvashatók az ezen a linken található sajtóközleményben:

<https://adfinternational.org/live-from-court>

TO DONATE: Hebron Europe e.V.,
IBAN DE53 6129 0120 0488 0210 06
BIC GENODES1NUE

Donate